

30.1.2015

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift nr. 2362/2013, ingediend door Juana Cruz Elena Vela Palacios (Spaanse nationaliteit), over een EU-brede pensioengerechtigde leeftijd voor alle lidstaten

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indienster verzoekt het Europees Parlement een voorstel te maken voor de Europese Commissie om te komen tot een meer uniforme, en daardoor minder discriminerende, pensioengerechtigde leeftijd in alle EU-landen. Indienster denkt aan bijvoorbeeld een leeftijdsgrens van 67 jaar voor de hele EU. Zij stelt verder dat daardoor, gezien de stijgende levensverwachting, de pensioenstelsels van de EU zelfvoorzienend zouden kunnen zijn en geen beroep hoeven te doen op de bank- en verzekeringssector. Dat laatste zou een extra bedreiging kunnen vormen voor het spaargeld dat mensen door een leven lang werken opbouwen.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 24 september 2014. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 216, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 30 januari 2015

De Europese Unie is niet bevoegd om wetgeving op te stellen voor sleutelaspecten van de nationale pensioenstelsels, inclusief de pensioengerechtigde leeftijd, aangezien dit de bevoegdheid is van de lidstaten. In plaats van dat in de Europese of nationale wetgeving een bepaalde leeftijd wordt vastgelegd, zouden alle landen hun pensioenstelsels op geleidelijke wijze aan de stijgende levensverwachting moeten aanpassen. Er bestaan ook verschillende manieren om de pensioenstelsels aan te passen, bijvoorbeeld door de pensioengerechtigde

leeftijd te verbinden met toekomstige veranderingen in de levensverwachting of door mensen er gezien de stijgende levensverwachting toe aan te sporen later met pensioen te gaan (bv. door het verhogen van het aantal bijdragejaren dat vereist is om een volledig pensioen te kunnen ontvangen). De levensverwachting verschilt van lidstaat tot lidstaat en mensen kunnen ook andere verwachtingen koesteren over de leeftijd waarop ze met pensioen willen gaan, en de mate waarin ze bereid zijn om daaraan bij te dragen.

De EU respecteert deze diversiteit en kan enkel wetten uitvaardigen voor heel specifieke aspecten van pensioenen, zoals aspecten die de werking van de interne markt beïnvloeden (vrij verkeer van personen, vrije dienstverrichting, consumentenbescherming), om discriminatie (met name op grond van geslacht) aan te pakken en om de rechten van werknemers te beschermen, in het bijzonder in geval van insolventie van de werkgever. In deze context zijn er al een aantal EU-verordeningen en -richtlijnen van kracht die een invloed hebben op de pensioenstelsels van de lidstaten.

De Europa 2020-strategie van de EU vormt het kader voor een betere coördinatie van de nationale beleidslijnen in de context van het Europees semester, waarbij landenspecifieke aanbevelingen worden gedaan. Dit proces wordt ondersteund door het werk van de beleidscomités (Comité voor sociale bescherming, Comité voor de werkgelegenheid, Comité voor de economische politiek), die hoge ambtenaren van de lidstaten en de Commissie samenbrengen om specifieke uitdagingen in verband met de toereikendheid en betaalbaarheid van pensioenen en het bevorderen van een langere beroepsloopbaan in detail te onderzoeken.

De EU kan ook financiële middelen vrijmaken om bepaalde beleidsdoelen in verband met pensioenen te bereiken. Het Europees Sociaal Fonds kan aangewend worden om de inzetbaarheid en arbeidsmarktkansen voor oudere werknemers te verhogen. Bovendien steunt de EU samenwerking en wederzijds leren, met name via de *open coördinatiemethode*.

Conclusie

De Europese Commissie heeft werkzaamheden ondernomen die bijdragen tot het veiligstellen van duurzame pensioenstelsels. Zij is echter niet bevoegd om wetgeving voor te stellen waarin voor alle lidstaten een identieke pensioengerechtigde leeftijd wordt vastgelegd.